

РЕШЕНИЕ

№ 3681

гр. София, 08.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2539** по описа за **2020** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

С решение от 03. 11. 2019 г. по НАХД № 5260 / 2019 г., Софийски районен съд, НО - 98 състав е отменил наказателно постановление (НП) № [ЕГН] / 07. 01. 2019 г., издадено от зам. кмета на Столична община, с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от процесуалния представител на Столична община, с която се моли да бъде отменено решението на СРС като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Поддържа доводите изложени в писмения отговор на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, въззивния съд е събрал като доказателства по делото

показанията на свидетеля В. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите констатации на въззивния съд.

Установено е, че [фирма], е придобил с нотариален акт № 122 от 21. 05. 2007 г. недвижими имоти, за които е издадено разрешение за ползване № СТ-05-812 от 29. 06. 2018 г. На 29. 10. 2018 г. дружеството е подало декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН].

На 23. 11. 2018 г. се съставил АУАН, връчен на същата дата срещу подпис на управителя на търговеца, в който нарушението било квалифицирано като такова по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № [ЕГН] / 07. 01. 2019 г., от зам. кмета на Столична община.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Касационна инстанция счита, че неправилно от страна на районния съд е прието, че е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН дава възможност на АНО да освободи нарушителя от административно-наказателна отговорност, като прецени, че случаят е маловажен. Освен това, преценката за маловажност се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол, на основание Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. на тълк. н. д. № 1/2005 г., НК.

В случая действително е налице нарушение, тъй като е безспорно, че дружеството не е подало декларация за придобитите имоти в законоустановения срок, но неправилно от страна на СРС е прието, че същото носи белезите на маловажност.

Както правилно се сочи в касационната жалба, по делото не са представени никакви доказателства, че дружеството е опитало да подаде декларация в законоустановения срок. В същото време, закъснението не е никак малко, а цели два месеца и освен това са касае за 17 недвижими имота.

Доколкото се касае за обективна безвиновна отговорност на юридическото лице и нарушение извършено чрез бездействие, за което не е необходимо вредоносен резултат, с факта на неподаване на декларацията в законоустановения срок, е налице довършено нарушение.

Закъснението при подаване на декларацията по чл. 14, ал.1 от ЗМДТ, е въздигнато от законодателя в административно нарушение. В случая се касае за търговец, към когото закона поставя по-високи изисквания, предвид неговата специализация. От друга страна, не може да се приеме, че закъснението за публикуване на отчета е малко и по независещи от него причини, тъй като са касае за закъснение от два месеца.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че оспореното съдебно решение следва да бъде отменено и предвид факта, че делото е изяснено от фактическа страна, да постанови акт по съществото на спора, като потвърди издаденото наказателно постановление. Същото е издадено от компетентен орган и при спазване на материалния закон, като не са налице съществени нарушения на

административнопроизводствените правила.

В закона е посочен срок, до който следва да се подаде декларация за придобиване на автомобил и непредставянето в посочения срок представлява административно нарушение извършено чрез бездействие.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е неправилно, поради което следва да бъде отменено. Безспорно е доказано извършеното нарушение, за което е наложена предвидената в закона санкция.

Съдът намира за неоснователни доводите изложени в писмения отговор на касационната жалба, че е налице по-благоприятен закон. Действително сегашната редакция на чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ (И.. – ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.) предвижда, че за новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията, собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. В случая сградата е подлежала на въвеждане в експлоатация, но съгласно ал. 4 на същия член, предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка. Видно е, че се касае за нов ред за декларирането на имотите и определянето на данъка, а не за по-благоприятен закон. В същото време, към датата на извършване на нарушението дружеството е имало безспорно задължения, за декларирането на новопридобитите имоти, което същото е направило, но след изтичане на законоустановения срок. В случая не е налице несъставомерност на деянието и отмяна на предвидената от закона санкция, поради което липсва основание за прилагане на чл. 3, ал. 2 от ЗАНН.

Отчитайки степента на засегнатите обществени отношения от страна на административнонаказващия орган е наложено административно наказание в минималния размер определен от нормата на чл. 123, ал. 1 от ЗМДТ, поради което наказанието е определено съобразно правилата на чл. 27, ал. 1 и ал. 5 от ЗАНН.

При този изход на спора и с оглед направеното искане на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът намира същото за основателно. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (нова – ДВ, бр. 94 от 29. 11. 2019 г. и в сила към приключване на устните състезания), в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. На основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, възнаграждението за защита в производства по Закона за административните нарушения и наказания е от 80 до 120 лв., поради което съдът намира, че следва да се присъди такова в определения от закона минимум, независимо, че се претендира такова в размер на 100 лв. по представения списък на разноските, тъй като делото не се отличава с фактическа или правна сложност.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II и чл. 222, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - XV касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 03. 11. 2019 г. по НАХД № 5260 / 2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение - 98 състав.

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Наказателно постановление № [ЕГН] / 07. 01. 2019 г., издадено от зам. кмета на Столична община, с което на [фирма], е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., за нарушение на чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], бул. „К. Ал. Д. - К.” № 82А, ет. 3, ап. 6, ЕИК[ЕИК], да заплати на Столична община – [населено място], [улица], юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.